

UZASADNIENIE

J. N. został oskarżony o to, że w dniu 7 lipca 2011 roku w W. na ul. (...) kierował w ruchu lądowym samochodowym osobowym marki O. (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, I badanie - 0,76 mg/l, II badanie - 0,82 mg/l, zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc uprzednio prawomocnie skazanym przez Sąd Rejonowy w M. z art. 178 a § 1 kk sygn. akt IIK 299/06, tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 k.k.

Wyrokiem zaocznym z dnia 16 listopada 2012 r. Sąd Rejonowy dla W., w sprawie o sygn. akt XIV K 1018/11:

- oskarżonego J. N. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w akcie oskarżenia, tj. występku z art. 178a § 1 i 4 k.k. i za to na podstawie tych przepisów skazał go a na podstawie art. 178 § 4 k.k. wymierzył mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,
- na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres jego zatrzymania w sprawie w dniu 7 lipca 2011 roku, uznając, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności odpowiada jednemu dniowi pozbawienia wolności,
- na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych, określając, że wchodzące w ich skład wydatki ponosi Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku złożył prokurator. Zaskarżył powyższy wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego J. N. zarzucając mu obrazę przepisów prawa materialnego tj; artykułu 42 § 2 kk, polegającą na nie zastosowaniu tego przepisu w wydanym wyroku skazującym oskarżonego J.

N. za czyn z art. 178 a § 1 i 4 kk pomimo tego, że jego zastosowanie w tym wypadku było obligatoryjne.

Prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez dodatkowe wymierzenie oskarżonemu J. N. środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat.

Na rozprawie w dniu 13 marca 2013 roku:

- prokurator popierał wniesioną apelację,
- obrońca wniósł o oddalenie apelacji prokuratora, wniósł o ewentualne orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów w wymiarze 1 roku, ponadto wniósł o zasądzenie kosztów wynagrodzenia za obronę z urzędu, oświadczając, iż nie zostały one opłacone ani w całości, ani w części,
- oskarżony przyłączył się do stanowiska swojego obrońcy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna.

Na wstępie należy wskazać, że sąd I instancji nie dopuścił się żadnych podlegających uwzględnieniu z urzędu uchybień, które skutkowałyby koniecznością uchylecia zaskarżonego wyroku niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów, stosownie do wymogów art. 439 k.p.k. czy art. 440 k.p.k.

Rację ma prokurator, że Sąd Rejonowy dopuścił się obrazy przepisów prawa materialnego tj. art. 42 § 2 kk, polegającej na nie zastosowaniu tego przepisu w wydanym wyroku skazującym oskarżonego J. N. za czyn z art. 178a § 1 i 4 kk. Zgodnie bowiem z art. 42 § 2 kk sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa wymienionego w § 1 był w stanie nietrzeźwości, pod wpływem środka

odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia określonego w art. 173, 174 lub 177. Wymierzenie zatem środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów we wskazanych powyżej okolicznościach jest obligatoryjne. W przedmiotowej sprawie takie okoliczności miały miejsce, albowiem Sąd Rejonowy skazał J. N. za

czyn z art. 178a § 1 i 4kk.

Z uwagi na powyższe Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego J. N. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat. W ocenie Sądu Okręgowego orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat, a zatem faktyczne wyeliminowanie oskarżonego z możliwości uczestniczenia w ruchu lądowym jako kierowcy, właśnie w takim okresie będzie wystarczające i osiągnięcie cele prewencji ogólnej i szczególnej.

O kosztach obrony z urzędu w instancji odwoławczej sąd orzekł na podstawie § 14 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163 poz.1348 z póź. zm).

Z uwagi na powyższe Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.